

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Leu Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Șestacovschi Andrei Andrei, născut la 09 martie 1984, originar r-nul Leova s. Băiuș, domiciliat or. Leova, str. Independenței 14.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 16.10.2013-15.06.2015
2. *instanța de apel:* 20.07.2015-23.12.2015
3. *instanța de recurs:* 23.03.2016 - 20.04.2016

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Leova din 15 iunie 2015, Șestacovschi Andrei Andrei, a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit sentinței, Șestacovschi A. a fost învinuit de către organul de urmărire penală, că la data de 29 septembrie 2012, în jurul orei 19:30-20:00, urmărind scopul evitării efectuării controlului fiscal de către inspectorii fiscali Dobă Sergiu și Nemțanu Natalia, care activează în cadrul Inspectoratului Fiscal de Stat din r-nul Leova, a smuls din mâinile inspectorului Nemțanu N. actul de control fiscal nr. 579654 din 29 septembrie 2012, pe care ultima a început să-l completeze, rupând o parte din el, apoi s-a apropiat de inspectorul fiscal Dobă S. și i-a smuls cealaltă bucată a actului de control fiscal, pe care împreună cu decizia privind inițierea controlului fiscal la fața locului prin verificare operativă nr. 1129 din 28 septembrie 2012, a luat-o de pe teșghea, le-a boțit și le-a aruncat jos, astfel distrugând aceste documente.

De către organul de urmărire penală, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 360 alin. (1) Cod penal, *adică, distrugerea documentelor, care aparțin întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, indiferent de tipul de proprietate sau forma*

juridică de organizare, dacă această faptă a fost săvârșită din interes material și din alte motive josnice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8.000 lei.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- vina inculpatului a fost confirmată prin declarațiile reprezentantului IFS Leova Donici N., și prin declarațiile martorilor Nemțanu N., Dobă S., Postică G.;

- prima instanță a făcut concluzii pripite referitor la faptul, că organul de urmărire penală nu a stabilit, nu a descris și nu a imputat semnul calificativ din "interes material și din alte motive josnice";

- prima instanță nu a luat în considerație și nu a apreciat la justa valoare statutul actului deteriorat de către inculpat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 decembrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o hotărâre nouă prin care, Șestacovschi A. a fost recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă – amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul 8.000 lei.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că cercetând direct probele cauzei penale, analizând argumentele apelului, a considerat necesar de a-l admite, constatând că în ședința de judecată s-a demonstrat vina inculpatului în comiterea faptei imputate și anume a infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit, că deși inculpatul vina nu a recunoscut-o în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta se confirmă prin: pachet nr. 1 (corp delict); plângerea înaintată de către IFS Leova din 02 octombrie 2012 (f.d. 6 v. 1); decizia privind inițierea controlului fiscal nr. 1129 din 28 septembrie 2012 (f.d. 7 v. 1); act nr. 579653 al IFS Leova din 29 septembrie 2012 (f.d. 8 v. 1); raportul de serviciu din 01 octombrie 2012 (f.d. 9 v. 1); informație telefonică din 29 septembrie 2012 (f.d. 11 v. 1); plângerea înaintată de către IFS Leova din 03 octombrie 2012 (f.d. 12 v. 1); materiale (f.d. 26-29 v. 1); fișa postului IFS Leova (f.d. 46-47, 49-50 v. 1); procesul verbal de ridicare din 28 ianuarie 2013 (f.d. 60 v. 1); procesul verbal de cercetare a obiectului din 28 ianuarie 2013 (f.d. 61 v. 1); ordonanță de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delictive din 28 ianuarie 2013 (f.d. 62 v. 1); copia ordinului 67^a din 28 decembrie 2010 (f.d. 104 v. 1); copia ordinului nr. 109 din 01 noiembrie 2012 (f.d. 105 v. 1); copia decizie nr. 1674 din 18 octombrie 2012 (f.d. 106 v. 1); copia actului nr. 1-602179 din 14 februarie 2013 (f.d. 171 v. 1); copia actului nr. 1-545960 din 16 martie 2013 (f.d. 172 v. 1); copia actului nr. 1-578187 din 21 martie 2012 (f.d. 173 v. 1); copia actului nr. 1-579653 din 29 septembrie 2012 (f.d. 174 v. 1); declarațiile reprezentantului IFS Leova Danici N. (f.d. 15-16 v. 2),

declarațiile martorilor Dobă S. (f.d. 17-19 v. 2);, Ciobanu L. (f.d. 25-26 v. 2); Postică G. (f.d. 33-35 v. 2).

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a reținut drept confirmată fapta incriminată inculpatului precum, că Șestacovschi A. la data de 29 septembrie 2012, în jurul orei 19:30-20:00, urmărind scopul evitării efectuării controlului fiscal de către inspectorii fiscali Dobă Sergiu și Nemțanu Natalia, care activează în cadrul Inspectoratului Fiscal de Stat din r-nul Leova, a smuls din mâinile inspectorului Nemțanu N. actul de control fiscal nr. 579654 din 29 septembrie 2012, pe care ultima a început să-l completeze, rupând o parte din el, apoi s-a apropiat de inspectorul fiscal Dobă S. și i-a smuls cealaltă bucată a actului de control fiscal, pe care împreună cu decizia privind inițierea controlului fiscal la fața locului prin verificare operativă nr. 1129 din 28 septembrie 2012, a luat-o de pe tejea, le-a boțit și le-a aruncat jos, astfel distrugând aceste documente.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost calificate și încadrate de către instanța de apel conform prevederilor art. 360 alin. (1) Cod penal, *adică, distrugerea documentelor, care aparțin întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, indiferent de tipul de proprietate sau forma juridică de organizare, dacă această faptă a fost săvârșită din interes material și din alte motive josnice.*

Totodată, instanța de apel a remarcat și faptul, că prima instanță nu a luat în considerație declarațiile martorilor, care au afirmat acțiunile inculpatului întreprinse la momentul efectuării controlului fiscal, prin care acesta a avut scopul de a se eschiva de la controlul fiscal, astfel prin aceste acțiuni urmărind scopul material, pentru a evita sancțiuni fiscale cu caracter material pentru întreprinderea condusă de familia inculpatului. Iar prin acțiunile de smulgere, boțire și aruncare jos a documentelor fiscale, în prezența inspectorilor fiscali și altor persoane, inculpatul a manifestat un caracter josnic.

Mai mult, instanța de apel consideră, că prima instanță trebuia să țină cont de actul deteriorat cât și de statutul pe care actul îl are în cauză, și care a fost deteriorat intenționat de către inculpat. Astfel, instanța de apel a menționat, că actul de control fiscal reprezintă în sine o blanchetă de document, ce are o evidență strictă și căruia îi este asigurat un regim juridic de protecție.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont, că inculpatul a comis o infracțiune intenționată, din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai și de faptul că nu are antecedente penale. Astfel, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii, de motivul acestuia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării celui vinovat, precum și de condițiile de viață ale inculpatului, a ajuns la concluzia de aplicare a unei sancțiuni sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Leu Vasile în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că:

- în cadrul urmăririi penale martorul Nemțanu N. a declarat că inculpatul a smuls actul din mână și nu a permis efectuarea controlului în cadrul întreprinderii, a deteriorat actul de control și decizia de inițiere a controlului fiscal, iar în cadrul examinării dosarului penal de către Curtea de Apel Cahul, tot martorul Nemțanu N. a declarat, că inculpatul i-a sucit mâna și i-a smuls actul de control, după ce la deteriorat;

- instanța de apel urma să verifice în ansamblu probele administrate și cercetate în ședința de judecată, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței și suficienței acestora;

- element constructiv al infracțiunii incriminate inculpatului este " fapta a fost săvârșită din interes material sau din alte motive josnice", în cadrul cercetării judecătorești acestea nu și-au găsit confirmarea.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece din textul recursului depus se denotă faptul, că acesta nu cuprinde o careva motivare sau argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate.

7.1. În referința depusă de către reprezentantul IFS Leova, privind opinia sa asupra recursului declarat, se solicită respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece decizia instanței de apel este bazată pe probe concludente și pertinente, administrate și verificate în mod corespunzător. Astfel, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere a circumstanțelor de fapt a cauzei penale, care în esență sunt similare argumentelor invocate anterior și nu sunt expuse circumstanțele de fapt și de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul își întemeiază recursul său, în baza pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Sub aspectul situației de "neîntrunire a elementelor infracțiunii", se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Din textul recursului rezultă, că apărătorul inculpatului critică hotărârea instanței de apel, invocând că martorul Nemțanu N. a dat declarații contradictorii în instanța de apel.

Colegiul penal, analizând decizia recurată, menționează, că conform materialelor dosarului, proceselor verbale și textului deciziei, martorul Nemțanu N. nu a fost audiată în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, aceasta fiind plecată peste hotarele țării, fapt confirmat prin explicația lui Nemțanu E. (f.d. 21 v. 1), și extrasul din registrul de stat (f.d. 22 v. 1), astfel criticile recurentului referitor la declarațiile martorului Nemțanu N. sunt declarative și lipsite de careva suport legal.

Totodată, instanța de recurs reiterează, că argumentele invocate de către partea apărării au fost invocate și în instanța de apel cărora le-a fost dat o apreciere justă, fiind argumentate atât în *fapt*, cât și în *drept* și descrise la **pct. 5** al prezentei decizii. Astfel din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate.

Mai mult, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, mai mult ca atât, nici partea apărării nu invocă ilegalitatea obținerii cărorva probe pe parcursul procesului penal.

De menționat este și faptul, că infracțiunea comisă de inculpat întrunește elementele infracțiunii, adică latura obiectivă – ce se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Motivele ce-l ghidează pe făptuitor la săvârșirea infracțiunii date sunt cele enunțate de legiuitor: interesul material sau alte motive josnice. Colegiul menționează, că nici un alt motiv nu poate fi reținut în vederea calificării faptei în baza art. 360 alin. (1) Cod penal.

Astfel, interesul material constituie motivul generat de necesitatea făptuitorului de a-și spori activul patrimonial, de a obține **sau de a reține un câștig material**, în asemenea circumstanțe Colegiul penal menționează, că inculpatul prin distrugerea actelor fiscale a urmărit scopul de a curma activitatea inspectorilor fiscali, care efectuau un control legal în întreprinderea ce aparținea familiei sale, pentru a nu fi sancționați astfel având intenția de a reține un câștig material. Colegiul notează, că prin motive josnice, în cazul de față, inculpatul le-a manifestat prin **boțirea actelor și aruncarea lor jos**, astfel a manifestat un caracter de dispreț față de colaboratorii IFS Leova, care își îndeplineau atribuțiile de serviciu conform fișei de post.

În opinia Colegiului, instanța de apel, întemeiat a considerat declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (1) Cod penal, ca fiind combătute prin materialele

cauzei și anume prin cumulul de probe, menționat la **pct. 5** al prezentei decizii. În esență, instanța de recurs consideră, că pe parcursul procesului penal în cauză au fost administrate suficiente probe, ce dovedesc vinovăția inculpatului privind săvârșirea infracțiunii imputate.

Deci Colegiul penal statuează, că instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea probelor. Astfel, Colegiul penal reține, că nu se constată prezența a careva dubii privind nevinovăția inculpatului, în săvârșirea acțiunilor incriminate lui.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina lui.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Leu V. în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Leu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Șestacovschi Andrei Andrei**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 18 mai 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie